

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 516/72

af 28. februar 1972

om indførelse af fælles regler for pendulkørsel med omnibusser mellem medlemsstaterne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til Rådets forordning nr. 117/66/EØF af 28. juli 1966 om indførelse af fælles regler for den internationale personbefordring ad landevej med omnibusser¹⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at gøre pendulkørsel afhængig af en tilladelse, for at overholdelsen af de forpligtelser, der som følge af denne forordning påhviler transportvirksomhederne, kan kontrolleres effektivt. Tilladelsens gyldighedsperiode skal fastlægges under hensyntagen til pendulfartens sæsonafhængighed;

for at lette kontrollen og forenkle de administrative formaliteter skal der fastsættes en ensartet model for tilladelsen; tilladelsen skal gælde for den samlede befordringsstrækning;

iværksættelse af pendulkørsel skal gøres afhængig af en undersøgelse, som gør det muligt for myndighederne at konstatere, hvorvidt kravet om ikke at skade rutekørselens tilfredsstillende virke opfyldes; en sådan undersøgelse er dog ikke nødvendig for pendulkørsel, som i tilslutning til befordringsydelse omfatter indlogering af de rejsende med eller uden forplejning, da en sådan samlet ydelse ikke kan sammenlignes med den, der tilbydes af rutekørslen ad landevej og med jernbane;

i transportforbrugernes interesse og især for at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af transporttjenesten skal den kompetente myndighed have mulighed for at udelukke ansøgere, som åbenbart ikke opfylder kravene til denne transporttjeneste;

de betingelser, under hvilke der kan gives dispensation fra visse forskrifter, som fastlægger gennemførelsen af pendulkørsel, skal bestemmes under hensyntagen til transportforbrugernes behov, uden at denne transportforms væsentlige karakteristika herved berøres; de grænser, inden for hvilke disse dispensationer kan gives, skal tilpasses efter den indflydelse, de enkelte former for pendulkørsel har på markedssituationen for personbefordring i de pågældende områder;

der skal fastlægges fælles regler for fremgangsmåden ved udfærdigelse og meddelelse af tilladelsen for at lette anvendelsen af denne forordnings materielle forskrifter; i dette øjemed skal der også fastlægges en ensartet model for ansøgningsformularerne;

i betragtning af såvel pendulkørselens sæsonafhængighed som nødvendigheden af lejlighedsvis at imødekomme transportforbrugernes uforudselige behov skal de kompetente myndigheder hurtigt træffe beslutninger om ansøgning om oprettelse af sådanne transporttjenester; direkte aftaler mellem de implicerede medlemsstater burde være den fremgangsmåde, der nærmest opfylder dette krav;

til overvindelse af de vanskeligheder, som kan optræde under forhandlingerne mellem medlemsstaterne, skal der fastsættes fremgangsmåder for Fællesskabet, og der skal overdrages Kommissionen og i givet fald Rådet beslutningsbeføjelser på dette område;

med hensyn til gyldighedsperioden for tilladelser, der er meddelt inden denne forordnings ikrafttræden, skal der fastsættes overgangsforanstaltninger;

for at gøre de fælles regler, der er indført ved denne forordning, mere smidige, er det hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for, på bilateral eller

¹⁾ EFT nr. 147 af 9. 8. 1966, s. 2688/66.

multilateral basis at kunne fravige visse af denne forordnings bestemmelser;

der skal gives transportvirksomhederne mulighed for med egnede midler at gøre deres interesser gældende over for bestemte beslutninger, som medlemsstaterne har truffet om ansøgninger;

for at gøre gennemførelsesbestemmelserne til de fælles regler ensartede skal der fastsættes en fremgangsmåde for Fællesskabet om høringer vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes af medlemsstaterne;

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFDELING I

Anvendelsesområde og almindelige bestemmelser

Artikel 1

Denne forordning gælder for den pendulkørsel, der er anført i artikel 2 i forordning nr. 117/66/EØF, og som opfylder betingelserne i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1.

Artikel 2

Pendulkørsel drives på grundlag af en tilladelse til pendulkørsel — i det følgende benævnt »tilladelse«.

Tilladelsen udfærdiges og meddeles efter denne forordnings bestemmelser.

Artikel 3

1. Tilladelsen udstedes på navnet af en transporter, som i den medlemsstat, i hvilken hans køretøjer er indregistreret, opfylder de betingelser, der kræves for adgang til international personbefordring ad landevej.
2. Tilladelsens gyldighedsperiode er på højst et år.
3. I tilladelsen skal følgende fastlægges:
 - a) pendulkørselens form,
 - b) ruteføringen, i særdeleshed udgangspunkt, bestemmelsessted og steder, hvor der gøres ophold, samt grænseovergangsstederne,
 - c) strækningens længde i kilometer,
 - d) listen over indregistreringsnumrene på de køretøjer, hvormed befordringen kan gennemføres,
 - e) turenes antal og terminer,
 - f) køreplanerne,
 - g) i givet fald de i medfør af artiklerne 9, 10 og 11 bevilgede dispensationer,
 - h) tilladelsens gyldighedsperiode.

4. Tilladelsen skal svare til en model, som Kommissionen inden tre måneder efter denne forordnings udstedelse fastlægger ved forordning efter høring af medlemsstaterne.

Artikel 4

Tilladelsen berettiger indehaveren til på de betingelser, der er fastlagt i den, at udføre internationale personbefordringer ad landevej inden for alle medlemsstaters område, som berøres af pendulkørselens ruteføring.

AFDELING II

Betingelser for meddelse af tilladelse

Artikel 5

Tilladelse til oprettelse af en transporttjeneste i den i artikel 1 anførte betydning meddeles enhver ansøger, såfremt

- a) den transporttjeneste, der er ansøgt om tilladelse til, ved siden af befordringsydelsen omfatter rejsegruppens indlogering med eller uden forplejning på bestemmelsesstedet og eventuelt under rejsen,
- b) varigheden af rejsen og af rejsegruppens ophold på bestemmelsesstedet udgår mindst syv dage eller — i tilfælde af befordring over en strækning på mindre end 300 km — mindst tre dage,
- c) passagererne betaler den samlede pris for rejsen til rejsens arrangør.

Artikel 6

1. Som afvigelse fra artikel 5 underkastes de ansøgninger om oprettelse af en transporttjeneste i den i artikel 1 anførte betydning, som ikke opfylder de i artikel 5 anførte betingelser, en undersøgelse, som omfatter markedssituationen for personbefordring i de pågældende områder.

2. Tilladelsen meddeles på den betingelse, at betjeningen af den trafik, som er genstand for ansøgningen, ikke allerede er sikret tilfredsstillende såvel kvalitativt som kvantitativt af de i stk. 1 nævnte eksisterende transporttjenester.

Artikel 7

De i artikel 5 og 6 nævnte tilladelser kan afslås, hvis ansøgeren tidligere ikke har overholdt de betingelser, som tilladelserne til hans transporttjenester var undergivet, eller hvis der er grund til at antage, at han ikke vil udføre transportydelsen på passende måde, eller sikre passagererne en passende behandling.

Artikel 8

1. Ansøgeren giver de kompetente myndigheder alle oplysninger om transporttjenestens ruteføring og program som begrundelse for sin ansøgning.

2. I det i artikel 5 nævnte tilfælde giver ansøgeren desuden oplysninger om sted og hoteller eller andre etableringer, i hvilke passagererne skal indlogeres under deres ophold, samt om opholdets varighed.

3. Ansøgeren underbygger de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger ved at vedlægge passende bilag, som er udfærdiget af arrangøren af grupperejserne og i givet fald af de hoteller eller etableringer, i hvilke indlogeringen skal finde sted.

AFDELING III

Dispensationer

Artikel 9

1. Inden for rammerne af de i artikel 5 nævnte transporttjenester kan indehaveren af tilladelsen som en undtagelse fra artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 117/66/EØF på tilbageturen medtage passagerer, som på udturen rejste med en anden gruppe, forudsat at det samlede antal af disse passagerer ikke overstiger 25% af antallet af passagerer på denne anden gruppes udtur.

2. Med den kompetente myndigheds godkendelse kan den i stk. 1 nævnte procentsats forhøjes til 50%.

Den nævnte myndighed kan ved meddelelsen af denne dispensation tage hensyn til markedssituationen for personbefordring i de pågældende områder.

3. Dispensationer i henhold til stk. 2 meddeles efter fremgangsmåden i artiklerne 13—16.

Ansøgninger om meddelelse af disse dispensationer kan fremsættes samtidig med den i artikel 12 nævnte ansøgning om meddelelse af en tilladelse eller i løbet af driftsperioden for en godkendt pendulkørsel.

Artikel 10

1. Som en undtagelse fra artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 117/66/EØF kan det tillades indehaveren af en tilladelse på den stats område, i hvilken transporttjenestens udgangspunkt er beliggende, foruden på udgangspunktet højst tre steder på udturen at optage og på tilbageturen at afsætte passagerer.

2. Som en undtagelse fra artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 117/66/EØF kan det tillades indehaveren af en tilladelse på den stats område, i hvilken transporttjenestens bestemmelsessted er beliggende, foruden på bestemmelsesstedet højst tre steder på udturen at afsætte og på tilbageturen igen at optage passagerer.

3. Stk. 1 og 2 gælder kun for transporttjenester i den i artikel 6 anførte betydning, hvis de personbefordringstjenester, der eksisterer i det pågældende område, hverken kvalitativt eller kvantitativt på tilfredsstillende måde kan sikre betjeningen af trafikken på de trafikforbindelser, som ansøgningerne om dispensation angår.

4. Dispensationer i henhold til stk. 1 og 2 meddeles i henhold til fremgangsmåden i artiklerne 13—16.

Ansøgninger om meddelelse af disse dispensationer kan fremsættes samtidig med den i artikel 12 nævnte ansøgning om meddelelse af en tilladelse eller i løbet af driftsperioden for en godkendt pendulkørsel.

Artikel 11

1. Som en undtagelse fra artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 117/66/EØF kan transportøren ansøge om tilladelse til at gennemføre den første udtur og den sidste tilbagetur i rækken af pendulkørsler med tom vogn, såfremt passagererne fra tredjelande på grundlag af en kontrakt, som er blevet indgået inden deres ankomst til det land, i hvilket de optages, er blevet sluttet sammen i grupper på en flyveplads ved et luftfartøjs landing eller i en havn, når et skib har lagt til.

I dette tilfælde meddeles tilladelserne efter fremgangsmåden i artiklerne 12 til 16.

2. Som en undtagelse fra artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 117/66/EØF kan der efter fremgangsmåden i artiklerne 12, 13, 14 og 16 også meddeles tilladelser i andre tilfælde.

3. Inden udgangen af første halvår 1975 forelægger Kommissionen Rådet en beretning om transportmarkedssituationen i det pågældende område samt i givet fald et forslag om at ændre denne artikels anvendelsesområde under hensyntagen til erfaringerne og udviklingen i den fælles transportpolitik.

AFDELING IV

Fremgangsmåde

Artikel 12

1. Ansøgninger om tilladelse skal svare til en model, som Kommissionen inden tre måneder efter denne forordnings udstedelse fastlægger ved en forordning efter høring af medlemsstaterne.

2. Ansøgninger i henhold til stk. 1 skal stiles til den medlemsstat, på hvis område det sted, hvor passagererne optages til befordring til opholdsstedet, er beliggende. Ansøgerne skal til støtte for deres ansøgninger vedlægge de bilag, som vedrører de i artikel 8 nævnte oplysninger.

Artikel 13

1. Ansøgningerne prøves efter fremgangsmåden i artiklerne 14 til 16 af de medlemsstater, på hvis område de steder, hvor passagererne skal optages eller afsættes, er beliggende, for så vidt som det ikke drejer sig om et tilfælde i den i artikel 11, stk. 2, anførte betydning, på hvilket artikel 15 ikke finder anvendelse.

2. For transporttjenester i den i artikel 5 anførte betydning, giver den i artikel 12, stk. 2, omhandlede medlemsstat de medlemsstater, hvis område berøres i transittrafik, meddelelse om de beslutninger, der er truffet, inden disse får virkning.

3. For transporttjenester i den i artikel 6 anførte betydning, underretter den i artikel 12, stk. 2, omhandlede medlemsstat de medlemsstater, hvis område berøres i transittrafik, samt Kommissionen om forløbet af de forhandlinger, som finder sted inden for rammen af bestemmelserne i stk. 1, samt om de beslutninger, der er truffet som følge heraf. Disse medlemsstater kan fremsætte deres bemærkninger hertil.

4. I det i stk. 3 nævnte tilfælde får de i stk. 1 omhandlede medlemsstaters beslutninger virkning en måned efter, at de medlemsstater, hvis område berøres i transittrafik, har modtaget underretning. Disse medlemsstater kan, såfremt de finder, at disse beslutninger eventuelt vil kunne fremkalde betydelige vanskeligheder, gøre indsigelse i henhold til fremgangsmåden i artikel 15, inden disse beslutninger får virkning. I dette tilfælde udsættes gennemførelsen af de pågældende beslutninger, indtil nævnte fremgangsmåde er afsluttet.

Giver de medlemsstater, hvis område berøres i transittrafik, udtrykkeligt afkald på deres adgang til at fremsætte indsigelse, kan de stater, i hvilke transporttjenestens udgangspunkt og bestemmelsessted er beliggende, inden udløbet af en måned fastsætte det tidspunkt, på hvilket de pågældende beslutninger får virkning.

Artikel 14

1. Den i artikel 12, stk. 2, nævnte medlemsstat oversender en kopi af ansøgningen samt af de i artikel 8 nævnte bilag til de andre medlemsstater, der er nævnt i artikel 13. Den meddeler sin stillingtagen til ansøgningen.

2. Inden tredivede dage efter, at kopien af ansøgningen er modtaget, meddeler medlemsstaterne, der er nævnt i artikel 13, den i artikel 12, stk. 2, nævnte medlemsstat deres stillingtagen.

3. Modtager den i artikel 12, stk. 2, nævnte medlemsstat ikke noget svar fra de andre medlemsstater, der er nævnt i artikel 13, inden for den frist, der er fastsat i stk. 2, anses disse medlemsstater at være indforstået.

Artikel 15

1. Fører fremgangsmåden i henhold til artikel 14 ikke til nogen enighed, eller anvendes artikel 13, stk. 4, kan tvisten forelægges Kommissionen på anmodning af en impliceret medlemsstat.

Efter høring af de implicerede medlemsstater træffer Kommissionen så hurtigt som muligt en beslutning, som meddeles de nævnte stater.

2. Beslutninger i henhold til stk. 1 får virkning efter tredivede dage, medmindre en impliceret medlemsstat inden udløbet af denne frist forelægger spørgsmålet for Rådet.

I så fald træffer Rådet beslutning med kvalificeret flertal inden tredivede dage.

3. Kommissionens og Rådets beslutninger i henhold til stk. 1 og 2 vedbliver at have virkning, indtil der i givet fald tilvejebringes enighed mellem de implicerede medlemsstater, eller indtil Kommissionen eller Rådet træffer nye beslutninger efter fremgangsmåden i stk. 1 og 2.

Artikel 16

1. Den i artikel 12, stk. 2, nævnte medlemsstats kompetente myndighed, som handler i overensstemmelse med de beslutninger, hvorefter medlemsstaterne, der er nævnt i artikel 13, er blevet enige

— meddeler tilladelsen til iværksættelse af pendulkørsel eller

— giver formelt afslag på ansøgningen.

2. Ved meddelelse af tilladelsen oversender den i artikel 12, stk. 2, nævnte medlemsstat en kopi af tilladelsen til de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 13.

3. Beslutninger, som medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer i henhold til stk. 1, skal begrundes.

Medlemsstaterne sikrer transportvirksomhederne som sådanne mulighed for at gøre deres interesser gældende over for de nævnte beslutninger med egnede midler.

AFDELING V

Kontrol og sanktioner

Artikel 17

I køretøjet medføres og forevises på forlangende for kontrollørerne:

— den i artikel 3 nævnte tilladelse, og

— for hver tur en liste med passagerernes navne.

Artikel 18

1. Passagerer, som benytter pendulkørsel, skal under hele rejsen medføre en rejsehjemmel (individuel eller

kollektiv rejsehjemmel), der indeholder følgende oplysninger:

- passagerens (passagerernes) navn,
- trafikforbindelse,
- tidspunkt for ud- og hjemrejse samt varigheden af opholdet på bestemmelsesstedet,
- rejsens samlede pris eller — såfremt det drejer sig om en transporttjeneste i henhold til artikel 6 — befordringsprisen.

2. Rejsehjemlen i henhold til stk. 1 skal på forlangende forevises for kontrollørerne.

Artikel 19

1. Den i artikel 12, stk. 2, nævnte medlemsstat tilbagekalder en tilladelse, der er meddelt på grundlag af denne forordning, når indehaveren ikke mere opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1.

Den medlemsstat, som har tilbagekaldt tilladelsen, underretter omgående de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 13, herom.

2. Får en medlemsstat kendskab til, at indehaveren af en tilladelse, der er meddelt af en anden medlemsstat, på dens område har overtrådt denne forordning, underretter den den anden medlemsstat derom. Medlemsstaterne meddeler hinanden alle de for dem foreliggende oplysninger om de anvendte sanktioner for disse overtrædelser.

AFDELING VI

Overgangs- og afslutningsbestemmelser

Artikel 20

De pendulkørsler i den i artikel 1 anførte betydning, der allerede eksisterer ved denne forordnings ikraft-

træden, kan drives videre på grundlag af nationale tilladelser, så længe disse er gyldige.

Sådanne tilladelser må dog kun fornys i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en ensartet gyldighedsperiode, hvis pendulkørsel drives på grundlag af flere nationale tilladelser.

Artikel 21

Medlemsstaterne kan på bilateral eller multilateral basis aftale, at den medlemsstat, på hvis område det sted, hvor der skal optages passagerer til befordring til opholdstedet, er beliggende, som en undtagelse fra artikel 13, 14 og 16 meddeler tilladelsen, uden at de andre medlemsstater, som har tiltrådt aftalen, inddrages.

Artikel 22

De i artiklerne 3, 12 og 17 nævnte bilag erstatter de ansøgninger om tilladelse, tilladelser og kontrol dokumenter, som for tiden foreligger.

Artikel 23

Denne forordning gælder fra 1. januar 1973 med undtagelse af artikel 3, stk. 4, og artikel 12, stk. 1, som gælder fra denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 24

Medlemsstaterne vedtager inden 1. oktober 1972 efter høring af Kommissionen de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning.

Disse bestemmelser skal bl. a. omfatte organisation af, fremgangsmåde ved og midler til kontrol samt sanktioner, der skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 1972.

På Rådets vegne

G. THORN

Formand